

«Mulle ei meeldi rääkida, meeldib tööd teha,»

olid Ellu Kaasiku esimesed sõnad, kui temaga Türi koolis kohtusin. Tean, Ellu Kaasik on ääretult tagasihoidlik ja vaikne inimene. Ent samas, kui tuleb juttu rahvatantsust, löövad ta silmad särava ja sa kohe tunned, et see on tema pärisosa.

Oma ema Erna Kaasiku kõrval ja juhendamisel alustas Ellu rahvatantsu õppimist pisikesest peale. Ema töötas Türi Keskkooli raamatukogus ja Ellu tantsis haridustöötajate laste rahvatantsurühmas. Edasi läks kõik juba loogilist rada pidi: esimestele tarkustele tuli lisa suvistest seminaridest, kus ta emaga alati kaasas oli, ema aitamine treeningutel ja pärast keskkooli lõpetamist juba iseseisev töö õpilastega näi koolis kui kultuurimajas.

Ellu Kaasik on juhendanud sega-, neidude ja naisrühmi. Praegu on tal kooli juures kaks neidude (teine neist küll alles kolmanda klassi lastest) ja kultuurimaja juures naisrühm.

«Ellu neidude rühmad on tema sarnased — kaunid, täpse tantsujoonise, sisemise ilmekusega,» on öelnud Ellu Kaasiku partner Tõnu Lindvet Eestimaa rahvatantsujuhtide rühmast.

Nii on. Seda teavad kõik praegused ja aastakümnete jooksul olnud rahvatantsu austajad ja tundjad Ellu Kaasiku tüdrukud on laval või tantsumurul kaugelt ära tuntavad oma kauniduse, kerge sammu ja seesmise

säraga.

«Ta on töukas, täpne, kohusetundlik ja tubli tantsija. Kui mõnel meist on tantsu ilmekus saavutatud väliste vahenditega, siis Ellu kiirgab tantsurõõmu vaikselt, seesmiselt. Meil on temalt õppida sõnadeta, leebet nõudlikkust.» on öelnud Tõnu Lindvet.

See ei kehti üksi tema ja tantsu, vaid ka põhitöö kohta. Enamik teab ja tunneb Ellu Kaasikut rahvatantsujuhina, õige vähesed aga Türi I. Keskkooli keemiklassi laborandina. See on tema esimene ja seni ainuke töökoht, kus kolleegide arvates on ta asendamatu. Peale selle peab ta hoolt kandma ka rahvarõivaste lao eest, kus on paljude Eesti kihelkondade rahvarõivakomplektid. Ellul endal on oma tikitud Türi rõivad.

Tantsulastelt ootab Ellu Kaasik eelkõige kiindumust, kohusetunnet nii treeningul käimises kui esinemistele tules. Vägisi ta kedagi tantsimas ei hoi, kuid väga vähe on neid, kes on loobunud. Alustatakse esimesest-teisest klassist ja tavapärastel püsib rühm koos kooli lõpuni. Siis läheb enamik kaugemale, kes õppima, kes tööle. Kodulirina tagasi tulevad väga vähesed. Kuid tantsima jäävad pea kõik. Paljud Ellu Kaasiku õpilastest on tantsinud või tantsivad vabariigi eliitrühmades, kuhu pääs on üsnagi raske, või juhendavad ise

rühmi. Hea meel on tal selle üle, et Türi kultuurimaja tulid tema rühma mitmed endised õpilased. «Nendega on hea tööd teha, see on lausa puhkus. Nad on täiskasvanud ja teavad, mida tahavad. Väikesed ei tea, neil on pidevalt mitu mõtet korraga peas, nad on väga rahutud, ei suuda sind jälgida,» rääkis Ellu Kaasik. Ometi on tema sõnade taga tunda rõõmu neist väikestest lastest, sest ta teab — aastate pärast on nad niisama tublid kui teisedki. Tunnis ei õpita ainult tantsusamme, vaid ka tundma Eestimaa erinevaid rahvarõivaid, kuidas neid kanda ja muud vajalikku.

Igale tantsijale on väga oluline, kui ta saab õpitud teistele näidata. Hea võimalus on selleks koolipeod, esinemised külalistele (varem olid selle asemel riigipühade kontserdid), reisirid lähemale ja kaugemale ja muudugi suured tantsupeod. Viimaseid oodatakse eriti, kuigi päris peole eelnevad proovipäevad on ülipingelised ja -väsitavad. Seda, mida aga tuntakse suurel peol, teavad vaid tantsijad ise. See on seletamatult kaunis ja unustamatu.

Ellu Kaasik on kas ise või oma rühmadega osalenud Tallinnas üldtantsupidudes 1955. aastast alates. Järvamaa laulupäeval on Ellu Kaasiku rühmad alati kohal. Tema arvates peaks meil laulu- ja tantsupäev eraldi olema. Tantsurühmalikke on palju ja ääretult kahju on, et nad vaid paari tantsuga piirduma peavad. Omaette peol saaks kava tantsijale ja vaatajale meelepärasmaks muuta, anda võimaluse tugevamatele rühmadele ka iseseisvalt üles astuda. Küllap tuleks vaatajaidki kaunile kevadisele tantsupeole, rohkem kindlasti kui sügistalvistele kontsertidele, mis pahatihti lähevad pooltühjale saalile. Kahjuks ei taha sinna tulla isegi vanemad, kelle lapsed esinevad.

Eile oli Ellu Kaasikul lille- ja õnnitlusterohke päev. Tänuõnu tehti ja tehtava kohta ütlesid kolleegid koolist, kultuurimajast, praegused ja endised õpilased. Kaunid kevadööid sobivad imehästi kokku Ellu Kaasikuga, nagu ka rahvarõivad ja rahvatants. Tänu temale ja tema õpilastele elab Järvamaal ja Eestimaa edasi austus ja armastus meie esivanemate tantsuväru vastu.